

[Dagmar Mørk Jensen]

at folks vilje og tro på helbredelse har betydning. Der er stiftet indtil mange foreninger for forskellige alternative behandlinger, og man forsøger at samarbejde. Heldigvis er man også kommet så langt, at der er tilløb til samarbejde med lægerne. Samtidig har vi fået begrebet helsekost, og der kommer mange forskelligartede meldinger fra lægevidenskaben, så man i hvert fald har mistet sin barnetro på, at nogen gruppe besidder den evigt gældende sandhed, også på sundhedsområdet.

Men det, der kan gøre én betænkelig ved det foreliggende beslutningsforslag, er, at en eller anden form for offentlig autorisation kunne indgyde en falsk tryghedsfølelse. Det gælder ikke mindst de patienter, der føler, at de ikke kan komme længere ad den normale lægevej, og allerværst er faren for, at nogle kunne undlade at søge læge for en alvorlig lidelse.

Men når det er sagt, skal det altså gentages, at vi betragter det som noget glædeligt, at der ser ud til at kunne ske et samarbejde mellem læger og alternative behandlere. Vi kender jo også alle sammen eksemplet med kiropraktorerne, der efter nogle års samarbejde med lægerne har opnået en væsentlig grad af autorisation.

Det er helt tydeligt, at tendensen i samfundet går i retning af at vise en mere liberal indstilling i disse sager, og vi mener derfor, at man passende kunne benytte udvalgsarbejdet til at få oplyst, hvad der kan bygges på det arbejde, der er udført siden 1973, hvilke samarbejdsforsøg der er i gang – også dem, ministeren omtalte – hvordan de fungerer, og hvad der eventuelt kan være behov for af offentlig medvirken, herunder om lægeloven lægger unødige hindringer i vejen for samarbejdsforsøg.

Vi vil som sagt tage endelig stilling til forslaget efter udvalgsarbejdet.

Steffensen (KrF):

SF nævner i bemærkningerne til sit forslag, at der sidste år, da vi havde et lignende forslag til behandling – det var i øvrigt den 5. april 1984 – var en udbredt, men uforpligtende sympati fra ordførerne. Jeg kan i og for sig godt forstå, at SF skriver det i bemærkningerne, for det er helt rigtigt, at der var den udbredte sympati, som vi også har

mødt i dag, da vi drøftede det sidste gang. Det i sig selv er selvfølgelig noget glædeligt, men måske skulle vi prøve at komme lidt længere end til den udbredte sympati, og derfor synes vi også, det er godt, at forslaget kommer her fra SF i den lidt anden skikkelse, for både det og det, at vi i det hele taget drøfter problemerne i folketinget, gør, at der sker noget på området. Bl.a. er ministerens lydhøre holdning over for de såkaldte græsrodsbevægelser på dette område meget vigtig, og den bar ministerens tale her i dag også tydeligt præg af.

Der sker virkelig noget ganske enestående i forhold til det, vi har kendt før. Ministeren nævnte nogle punkter, og hr. Taanquist nævnte andre. Sammenslutningen af Alternative Behandlere er en af de ting, der er blevet organiseret i årets løb; Dansk Selskab for Biologisk Medicin er et andet initiativ; Dansk Selskab for Integreret Medicin er et tredje initiativ, og Naturhelbredelsens Fremme er et fjerde initiativ. Sidste år efterlyste vi netop, at der kom en struktur på området, der gør det muligt at tage alle disse alternative helbredere seriøst, når de fremlægger deres synspunkter. For helt givet er det, at der er behov for dem, og at befolkningen ønsker at gøre brug af dem. Det viser statistikken med al ønskelig tydelighed, når op mod 20 pct. af befolkningen benytter dem.

Derfor synes jeg, vi skulle koncentrere os om at rydde de hindringer af vejen, der kunne være for, at græsrodsbevægelserne på dette område kan fortsætte.

Jeg tænker på, at der er den åbenbare uretfærdighed over for de alternative helbredere, at de er pålagt en indbetaling til staten via moms. Når mennesker søger de alternative helbredelsesmetoder, er det deres sag, og det betaler de for. Dermed belaster de ikke det offentlige sundhedssystem. Var det så ikke rimeligt, at man i hvert tilfælde ikke på dette område pålagde dem en ekstra afgift til staten gennem moms? Jeg synes, vi skulle overveje det, og jeg så gerne, om vi kunne komme det skridt videre, for så ville man i det mindste skabe samme vilkår for de alternative behandlere som det øvrige system.

Sundhedsstyrelsen er noget andet, de alternative behandlere føler som et problem, og det kan jeg godt forstå, for sundhedsstyrelsen burde efter kristeligt folkepartis opfattelse være mere åben over for disse alternative